

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119424225
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119424225.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: Q. Z. L., a.s., so sídlom M. XXXX/XXX, XXX XX T., K.: XX XXX XXX, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, adresa na doručovanie: Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, proti žalovanému: I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. W. XXXX/X, XXX XX C. Sobota, o zaplatenie 2 116,60 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 17. 06. 2020, č. k. 8Csp/7/2020 - 108, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, ktorých výška bude vyčíslená v samostatnom uznesení.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázanú existenciu záväzkového právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom dňa 03.12.2015 uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 4 800,- eur, pričom žalovaný bol povinný túto sumu žalobcovi vrátiť v 48 mesačných splátkach po 152,54 eur, celkovo mal žalobcovi zaplatiť sumu 7 321,92 eur. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 21,98 %, RPMN 24,6 %, priemerná hodnota RPMN 18,09 % a termín konečnej splatnosti 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15 dňa v poslednom mesiaci. Súd mal preukázané čerpanie úveru vo výške 4 800,- eur aj to, že žalovaný žalobcovi zaplatil sumu 5 048,82 eur.

3. Uvedenú úverovú zmluvu súd posudzoval podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ide o zmluvu spotrebiteľskú a zároveň túto zmluvu podrobil prieskumu z hľadiska dodržania ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Vyhodnotením vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že v predmetnej zmluve o úvere, z ktorej žalobca uplatnil svoje nároky, chýbajú podstatné náležitosti stanovené v § 9 ods. 2. Konkrétne ide o povinnú náležitosť zmluvy „doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru“ vyžadovanú v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) cit. zákona č. 129/2010 Z. z., resp. tieto údaje nie sú uvedené tak, ako to zákon vyžaduje - jasne a zrozumiteľne, zmluva neobsahuje objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých žalovaný musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Vyjadrenie termínu splatnosti spotrebiteľského úveru v slovnom vyjadrení „ lehota splatnosti 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15-teho dňa v poslednom mesiaci“ pri ktorom spotrebiteľ musí termín splatnosti sám vypočítavať, je spôsobilé vzbudiť v spotrebiteľovi neistotu, v ktorý deň nastáva konečná splatnosť úveru.

Nie je prípustné, aby sa spotrebiteľ k tomuto údaju dopracoval výkladom alebo výpočtom, a preto takéto určenie termínu konečnej splatnosti súd považuje za nedostatočné, konečná splatnosť úveru mala byť uvedená presne dátumovo. Potom je úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 tohto zákona. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol, pretože žalovaný už istinu úveru zaplatil - úver preplatil.

4. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V konaní úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov konania, o výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

5. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe žalobcu vyhovie v celom rozsahu a žalobcovi priznáva náhradu trov konania.

6. Namietal, že daná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti predpísané v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2002 Z. z. o spotrebiteľských úveroch vrátane tej náležitosti, ktorej nedostatok okresný súd vytyka v odôvodnení rozhodnutia. K právnomu názoru súdu o absencii „dátumu“ konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru uvádza, že v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) uviedol: a) dobu trvania zmluvy - Hlava 6 § 1 ÚPZ Zmluva je uzatvorená na dobu trvania záväzkov z nej plynúcich., b) termín konečnej splatnosti - bod 39 ÚZ ako 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci t.j. deň 15.12.2018. V podrobnostiach v tejto súvislosti žalobca odkazuje na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, ako aj iné rozhodnutia všeobecných súdov SR (rozsudok KS v Prešove sp.zn. 13Co 23/2016, rozsudok OS Poprad sp.zn. 17Csp/158/2017, OS Lučenec sp.zn. 13Csp/132/2017, uznesenie KS Bratislava sp.zn. 5Co/222/2018), ktoré posudzovali otázku právnej relevancie náležitosti doby trvania úveru a konečnej splatnosti úveru dohodnutej rovnako, ako je uvedená v slovnom spojení v posudzovanom prípade, pričom prijali záver, že ide o náležitosť dohodnutú zrozumiteľne a určito a v súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. f).

7. K odvolaniu žalobcu doručil žalovaný súdu svoje vyjadrenie, v ktorom uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a navrhuje, aby odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil. Žalovaný svoje odvolanie odôvodnil tým, že podľa právnej teórie pojem termín predstavuje pevný bod, ktorý ale nemusí byť určený konkrétne, napr. dátumom, ak je možné ho určiť na základe výkladových pravidiel. S odvolaním žalobcu nesúhlasí a rozhodnutie súdu považuje za spravodlivé aj napriek tomu, že súd neuznal jeho námietky uvedené v odpore, ktorý podal proti platobnému rozkazu vydanému súdom v danej veci. Podľa jeho názoru predmetný úver je treba považovať za bezúročný a bezpoplatkový aj z dôvodov, ktoré už uviedol v odpore proti platobnému rozkazu, kde poukazuje aj na neprimeranú výšku úroku z poskytnutého úveru. Vzhľadom na termín poskytnutia úveru a jeho finančnú tieseň ním nezavinená opísanú súdu v priebehu konania (keď predchádzajúci zamestnávateľ mu nevyplatil mzdu vo výške 2 091,28 eur) v konečnom dôsledku súhlasil so zmluvnými podmienkami RPMN 24,6 % predpokladajúc, že úver bude schopný splatiť. Následné zhoršenie jeho zdravotného stavu (amputácia nohy) a jeho invalidita však spôsobili, že požiadal žalobcu o úpravu splátok, s čím žalobca nesúhlasil. Aj z tohto dôvodu tvrdí, že priznanie práva žalobcovi podľa žaloby by nebolo spravodlivé.

8. K vyjadreniu žalovaného žalobca uviedol, že sa nestotožňuje s názorom žalovaného keď tvrdí, že ani úroková sadzba nemusí byť v zmluve uvedená správne. V súvislosti s úrokovou sadzbou poukazuje na to, že úroky za poskytnutie úveru sú vo svojej podstate „cenou“ za poskytnutie peňazí. Ekonomicky teda plnia podobnú funkciu ako cena v kúpnej zmluve, alebo nájomné v nájomnej zmluve. Súdna kontrola výšky úrokov prostredníctvom širokého výkladu dobrých mravov fakticky znamená, že súd hľadá odpoveď na otázku, či je dohodnutá cena primeraná dohodnutému vzájomnému plneniu. Pri určovaní prípustnosti výšky úrokovej sadzby nie je možné vychádzať zo štatistického prehľadu priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk zverejnených na stránke NBS. Žalobca je nebankovým subjektom, preto aj výška úrokovej miery sa musí odlišovať od tej, za ktorú poskytujú úvery banky, ktoré poskytujú úvery za prísnejších kritérií. Nebankové subjekty poskytujú úvery s vyšším rizikom ako banky, pričom cena rizika sa prejavuje práve vo výške odplaty za poskytnutý úver. Výška úrokovej sadzby, ktorú súdy akceptujú je rôznorodá a jej výška nie je striktné daná, žalobca má zato, že vo všeobecnosti súdy akceptujú výšku do 2,5 násobku priemeru. (Vid. rozsudky všeobecných súdov SR uvedené vo vyjadrení.) Vyjadrenie žalobcu považuje žalovaný za nedôvodné a trvá na podanej žalobe.

9. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobcu zdôraznil tú skutočnosť, že v jeho prípade nemôže byť považovaný za problémového klienta s vyšším rizikom nesplácania úveru a aj to, že požičané prostriedky žalobcovi vrátil. Ak teda súd dospel k záveru o neprijateľnej zmluvnej podmienke v časti konečnej splatnosti úveru toto odôvodnenie súdu, aj s prihliadnutím na žalovaným tvrdené neprijateľné podmienky úveru považuje za spravodlivé a zákonné, a rozsudok súdu za vecne správny. A nemôže súhlasiť ani s tým, že by v prejednávanej veci súd postavenie žalovaného ako spotrebiteľa interpretoval ako nadradené postavenie a z dôvodov napadnutého rozsudku vyplýva, že žiadnym spôsobom súd žalovaného nezbavil povinností vyplývajúcich z uzavretej úverovej zmluvy, ale len stanovil že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov.

10. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

12. V konaní uplatnil žalobca nárok voči žalovanému zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili dňa 03.12.2015. V konaní nebolo sporné a bolo preukázané splnenie si povinnosti žalobcu (veriteľa) odovzdať - poskytnúť peňažné prostriedky dlžníkovi (žalovanému) vo výške 4 800,- eur. Sporné zostalo, či žalovaný má žalobcovi istinu úveru vrátiť zvýšenú o ďalšie platby (úroky, poplatky), keďže neuvedenie niektorej z obsahových náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z), aa) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) cit. zákona.

13. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v prípade danej zmluvy je žalovaný povinný žalobcovi zaplatiť iba dlžnú istinu poskytnutého úveru, ktorú už však žalovaný zaplatil, pretože zmluva neobsahuje náležitosť stanovenú pod písm. f) § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Pokiaľ ide o žalovaným namietaný nedostatok obligatórnej obsahovej náležitosti podľa písm. l) cit. ustanovenia - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, tak okresný súd prijal záver, že táto námietka žalovaného nie je dôvodná.

14. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie okresného súdu v nadväznosti na odvolacie dôvody uvádzané žalobcom a dospel k inému záveru než okresný súd. Podľa názoru odvolacieho súdu zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavreli v danom prípade žalobca a žalovaný dňa 03.12.2015, obsahuje tú náležitosť, ktorú okresný súd vyhodnotil ako v zmluve chýbajúcu a spôsobujúcu bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, teda žalobca splnil podmienku v zmluve uviesť náležitosť stanovenú v § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V bode 39 predloženej zmluvy o úvere je uvedené: „Termín konečnej splatnosti 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. Uvedené kritériá (podmienky úverovej zmluvy) umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať konečnú splatnosť úveru a dobu trvania zmluvy, keďže je v zmluve zároveň zrozumiteľne uvedené, kedy je splatná v poradí prvá splátka úveru („Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci.“) a v zmluve je tiež uvedené, kedy je dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok (teda aj splatnosť poslednej splátky) „je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka.“ Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom okresného súdu, že takto formulované znenie, neobsahuje objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých žalovaný musel vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a konečná splatnosť úveru. Potom skutočnosť, že spotrebiteľ si v danom prípade musel termín konečnej splatnosti sám vypočítať, nemá za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V posudzovanom prípade podľa názoru odvolacieho súdu všetky

podmienky úverovej zmluvy (ich súvislosť) umožňovali žalovanému (spotrebiteľovi) bez ťažkostí a s istotou identifikovať obligatórne náležitosti zmluvy. Uvedený názor odvolacieho súdu vychádza z rozsudku súdneho dvora EÚ sp. zn. C-42/15 z 9.11.2016, Q. Z. L. a.s. proti V. F., kde v prejudiciálnom konaní ESD rozhodol aj o práve členského štátu vnútroštátnou úpravou rozširovať obligatórne náležitosti úverovej zmluvy nad rámec Smernice 2008/48/ES, ako aj jeho právo zákonom sankcionovať absenciu niektorej z náležitostí úverovej zmluvy tak, že úver je bezúročný a bez poplatkov, a taktiež vychádza aj z ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov SR, ktoré rozhodovali vo veci totožného žalobcu voči spotrebiteľom a posudzovali splnenie uvedenia tej istej náležitosti v zmluve o spotrebiteľskom úvere - termínu konečnej splatnosti úveru, a to pri totožnej formulácii tejto náležitosti ako je v zmluve uvedená v prejednávanom prípade.

15. Podmienku uviesť v zmluve náležitosť stanovenú v § 9 ods. 2 písm. l) - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, žalobca podľa názoru odvolacieho súdu splnil, v tomto sa odvolací súd zhoduje s názorom okresného súdu. Zmluva obsahuje výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa, pričom v takejto splátke sú všetky položky (istina, úroky a prípadné dodatočné náklady) uvedené spolu. Rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá však nie je súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ až na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa a zároveň v prípade amortizácie istiny (§ 9 ods. 3, 5 ZSÚ). V prípade názoru, že v zmluve každá splátka by musela obsahovať jednotlivé položky (istina, úrok či iný náklad), by zmluva nebola zrozumiteľná a stručná a taktiež ustanovenia o amortizačnej tabuľke by nemali zamýšľaný význam.

16. Nakoľko okresný súd svoje rozhodnutie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru založil výlučne na názore o absencii termínu konečnej splatnosti úveru, ako jednej z obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s ktorým sa však odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov nestotožnil, odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu, ktorý je predmetom preskúmania v tomto odvolacom konaní, nevyplýva skutočnosť, že v prebiehajúcim konaní zmluvu o spotrebiteľskom úvere okresný súd podrobil prieskumu z hľadiska dodržania aj ostatných (všetkých) zákonom predpísaných obsahových náležitostí podľa § 9 ods. 2, keď v odôvodnení rozsudku uviedol iba svoj výsledný záver opierajúci sa o názor, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá obsahovú náležitosť stanovenú v § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. (čo by inak - za situácie, ak by odvolací súd zastával rovnaký názor ako okresný súd bolo pre rozhodnutie postačujúce) a dotkol sa ešte iba žalovaným namietanej náležitosti - výška a termíny splátok úveru. Vzhľadom na vyššie uvedené, úlohou okresného súdu v ďalšom konaní bude posúdiť predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere komplexne a v zmysle ust. § 295 CSP, podľa ktorého súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhoval, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

17. Keďže odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu vo veci samej, zrušil aj závislý výrok o trovách konania. V ďalšom konaní súd prvej inštancie znova rozhodne o nároku žalobcu a o trovách konania vrátane trov tohto odvolacieho konania.

18. Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.
Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).